

החוקים של החיים (הרחבה על עדות¹ עשרת הדברים):

נקראים גם: הברית/חוקי היושר של הטבעיים של החיים/ההגבלה²/המפתח³

ספר שמות פרק י"ט

[א] **וידבר אלהים** (זו השיטה⁴) **את כל הדברים האלה לאמר [ב] אנכי** ("אנכי" = 1. מלשון אני/עצמי, כלומר, הדברים שאדם יכול לחוש בגופו. 2. אנכי, מלשון אנוכיות) **יהוה אלהיך** ("יהוה אלוהיך" = השיטה – במציאות – שעל פיה האדם/יהוה פועל) **אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים** (והיא זו שמשחררת מהשעבוד של המחשבה, להלן, "ארץ מצרים/בית עבדים") **לא יהיה לך אלהים אחרים על פני** (אין שיטה נעלה מזו ולכן, אל תשתמש בשיטות אחרות) **[ג] לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים, מתחת לארץ [ד] לא תשתחוה להם ולא תעבדם** (אל תשתעבד לתוצרי שילך/מחשבות/דמיון, כמו שהאחרים עושים) **כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא** (יהוה הוא השיטה הבלעדית) **פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל-רבעים לשנאי [ה] ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי** (פעולה שגוייה, גוררת תוצאות. ופעולה נכונה, גוררת רווחים לאורך זמן) **[ו] לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא** (אל תתקדם – בדרך יהוה – בשקרים, תתקדם על פי מה שאתה יודע בברור) **כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא** (אפשר להתקדם אל המצב יהוה גם אם עושים טעות בתום לב וביושר⁵, אבל לא ניתן להתקדם בשקרים) **[ז] זכור את יום השבת לקדשו** (קח לעצמך פרק זמן בו אתה מפעיל את הזיכרון שלך – מחשבתך – בצורה נעלה⁶, תוך כדי שביתה) **[ח] ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך** (תחשב חישובים) **[ט] ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך** (יום אחד בשבוע תקדיש להבנה של מהותך כאדם) **לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך** (בלי חישובים והתולדות⁷ שלהם, כלומר, המחשבות שמשרטות מטרות ארציות) **עבדך ואמתך** (גם לא חישובים שמשרטות אותך) **ובהמתך** (או עובדים למען המטרות שלך) **וגרך** (מחשבות שאימצת) **אשר בשעריך** (ואשר עולות לך מיד – רוצות להילקח בחשבון⁸ – כאשר אתה מנסה לחשוב) **[י] כי ששת ימים** (שישה שלבים של הבוננות/עץ החיים) **עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם** (המחשבות הן אלו שיוצרות את העולם/מציאות וכל אשר בהם) **וינח** (הבוננות נעשית תוך כדי מנוחה של הגוף ושל המחשבה) **ביום** (כמו יום עבודה, כלומר, שישה ימים אדם עובד – גם בגוף וגם במחשבה – עבור הישרדות ודברים ארציים, ועוד יום אחד, עליו להשקיע עבור התקדמות והתפתחות, כלומר ביחד שבע ימים, להלן, שבוע) **השביעי** (ההתגלות של המצב "יהוה" מגיעה בשלב השביעי) **על כן ברך** (ברכה = הגבלה, וכמו כן, חיזוק נוסף למנוחה⁹) **יהוה את יום השבת ויקדשהו** (הבדיל אותו בצורה עליונה) **[יא] כבד את אביך ואת אמך** (כפשוטו וכמו כן, כבד את הסופרים¹⁰ הקודמים לך) **למען¹¹ יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך** (זה ישתלם לך באופן כללי וזה במיוחד ישתלם לך כאשר תהייה צריך להתמודד עם הרגשות שלך) **[יב] לא תרצח** (כפשוטו, פיזית ונפשית) **לא תנאף** (אל תשבור התחייבויות) **לא תגנב** (אל תקח משהו שהוא של מישהו אחר) **לא תענה ברעך עד שקר** (אל תשחית אחרים למענך) **[יג] לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך** (תתרכז במה שיש לך – זה הנכון והטוב).

¹ בכל מקום בו משתמש הסופר המקראי המילה "עדות" המשמעות היא שדבר זה נבחן על ידו עצמו.

² על ידי זה שאדם "מגביל" מחשבות והתנהגויות לא רצויות הוא יכול להתקדם לכיוון הנכון.

³ התנהגות בצורה לא תוקפנית מונעת התגוננות (התנגדות) ובכך פותחת אפשרויות נוספות/רצויות.

⁴ המילה "אלוהים" היא מילה נוספת ל"שיטה", כלומר, השיטה של החיים בכדור הארץ היא; יחידים (כמו למשל תאים) מצטרפים ביחד לישות אחת (יצור רב תאי) ויוצרים מודעות אחת. זו הסיבה שאלוהים כתוב ברבים.

⁵ לימוד/שיעור.

⁶ לחשוב על דברים ב"רומו של עולם", מהות החיים שלך כאדם וכו'.

⁷ העתיד/דמיון.

⁸ למחשבות חדשות שהאדם טרם הגיע למסקנות עליהן, קרי, טרם סווגו – יש נטייה "לקפוץ בראש".

⁹ ברוך, מלשון של ברכיים. אדם צריך להיות במצב מנוחה/כניעה כדי להבין. [ספר בראשית פרק כ"ד פסוק י"א](#): "ויברך הגמלים מחוץ לעיר".

¹⁰ [ספר דברים פרק ל"ב פסוק ו'](#): "הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנן הוא עשך ויכננך".

¹¹ [מילת חיבור לפני תיאור המטרה או הרצון המקווה.](#)

הערות שחשוב להדגיש:

1. אלו לא ציונים¹² – זו האמת. הסיבה שבני אדם רואים את הדברים האלו כציווי היא; 1. העבדים רואים את המציאות דרך פעולות – כי כך עובדת ההבנה של עבד, עבד מבין פקודות. 2. בני האדם החופשיים רואים זאת כדבר מחייב – כי אמת היא עובדה, ועובדה היא דבר מחייב.
2. כל העובדות האלו הן אמת אחת. הסופר פרט את האמת של; "אנוכי יהוה אלוהיך", לחלקים קטנים הניתנים להבנה בשלבים.
3. "החלקים הקטנים"¹³ הם פריטה של האמת הראשונה ("אנוכי וגו'") לסעיפים ולתתי סעיפים, אשר משמשים כהנחות כיצד להיות "אנוכי".
נבאר: כאשר אדם קורא את הדבר הראשון ("אנוכי וגו'"), הוא יכול להצדיק בכך אנוכיות שחומסת את הזולת. כלומר, האדם למען אנוכיותו – עלול לפגוע בעצמו ובאחרים. ולכן, הסופר המקראי מנחה את הקורא, ועונה לו על השאלה: "כיצד להיות אנוכי"¹⁴? במספר שלבים שקלים יותר להבנה, ואשר משקפים את נקודות המבט הפנימית והחיצונית, של האדם על העולם/מציאות.
- לדוגמה: סעיף כיבוד הורים, זה הוא שלב בהבנת האנוכיות של האדם עצמו, כלומר, האדם הוא סוג של המשך של הוריו עצמם, ולכן אם הוא מכבד אותם הוא יוכל בהמשך גם לכבד את עצמו ולהיפך. תת הסעיף של כיבוד הורים הוא ביאור כיצד לכבד אותם (זה איננו שכן) והתשובה נמצאת במילה למען. כלומר, תכבד אותם בצורה שתאריך את ימיך¹⁵.
4. כל הדברים (החוקים של החיים) נכונים גם בשמיים (במחשבה) וגם בארץ (במעשים). כלומר, כאשר האדם עוסק בעולמו הפנימי (שמיים/מחשבה) הדברים האלו צריכים להיות מיושמים, וגם כאשר האדם עוסק בעולמו החיצוני (ארץ/סביבה/חברה/זולת) עליהם להיות מיושמים. לדוגמה: יום שבת צריך להיות גם למחשבה (שביתה של חישובים וכו') וגם שבת לגוף (שביתה של עבודה וכו').

לסיכום ההערות:

הדברים האלו מופיעים לאחר הניסיון הכושל של העם "לעלות בהר". ו"לעלות בהר" זה דימוי להתפתחות מחשבתית¹⁶. ואין לאדם תוחלת/עתיד אם הוא לא יתפתח מחשבתית¹⁷. כי האדם במהותו הוא יצור מתפתח, וצורת ההתפתחות של האדם היא דרך המוח/שכלית. ודרך המוח ליצור את המציאות היא; דרך המחשבה. ודרך המחשבה להתפתח היא; על ידי עלייה ברמת החשיבה¹⁸. כלומר, החיים יצרו את יכולת החשיבה ולכן היא יכולה להתפתח, רק במסגרת החוקים שלה.

<https://www.seferhayashar.co>

¹² "וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר".

¹³ כל השאר מלבד "אנוכי יהוה אלוהיך וגו'".

¹⁴ התשובה היא: כל אדם ישר, שמתנהג בצורה אנוכית נכונה, קרי, מתעסק בעניינים שלו ולא פוגע בזולת, מגיע בלי שום צורך בעזרה חיצונית, להבנה של מהות החיים, להלן, להבנה של "יהוה".

¹⁵ כמו למשל, תדאג לעצמך, כך מתווספים להם נחת וכבוד, וכך גם האדם מתיישר עם הדבר הראשון; "אנוכי".

¹⁶ לעלות מלשון עלייה ברמה ו"בהר" מלשון בהירות. כלומר, כאשר עולים ברמה המחשבתית הדברים נהיים יותר "בהירים". כמו כן, הבהירות/אור זהו דימוי לאור בעיניים שרואים כאשר מגיעים לקצה המחשבה. כלומר, כל אדם יכול לבחון זאת על עצמו, כאשר מביטים בריכוז והראש נקי ממחשבות – רואים רק אור. האור הזה הולך ומתחזק ככול שממשיכים להתרכז, זה הוא החשמל הסטטי שבעצב הראיה, ככול שממשיכים להתרכז הבהירות שלו הולכת וגוברת. כל בני האדם מגיעים לשלב הזה כל יום והוא נקרא "לחלום". השווה בין בוננות לחלימה הוא; שבשניהם הגוף נח. בשניהם המוח מעבד מחשבות. וההבדלים בין בוננות לחלימה הם; שבבוננות האדם מודע. ובבוננות האדם פועל כדי לעבור את המראות/תוצרי שכל על ידי ריכוז המבט בנקודה שנמצאת ישר מולו וזאת כדי לעבור ולהגיע למצב מודע של יהוה.

¹⁷ כל הבעיות החברתיות והסביבתיות, הן השלכה/האצלה של הבעיות שיש למין האדם עם עצמו/התפתחותו.

כלומר, מין האדם מנהל את כדור הארץ על בסיס ערכי של חיה (כוח) ולא של אלוהים (מוח).

¹⁸ עוצמה, להלן אפשרויות פעולה. 1. כדי לתת אפשרויות רבות יותר לפעולה, על המוח לייצר יותר קשרים עצביים. 2. כדי לסקור כמות גדולה יותר של קשרים עצביים, על המוח להגביר תדר "חשיבה". כלומר, העלייה ברמת החשיבה כוללת גם עלייה בכמות הקשרים העצביים וגם עלייה בתדר המחשבת. הווה אומר, עלייה במרמת המחשבה.